

DEN NORSKE KIRKE
Prosten i Sandnes prosti
Eidsvollsgate 49, 4307 Sandnes

Sandnes 01.12 2003

dok 71

Det kongelige kultur – og kirkedepartement
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Kultur- og kirkedep.	
KJ	
Saksnr. 03/385	Date 03.12.03
Kode 540	Beh. KRS

UTTALELSE AD NY TJENESTEORDNING FOR PROSTER OG MENIGHETSPRESTER

Det henvises til brev av 10.10.03 med anmodning om uttalelse ad Forslag til ny tjenesteordning for proster og Forslag til endringer i tjenestordning for menighetsprester.

Takk for det initiativ som er tatt i denne saken! Takk for den prosessen som er satt i gang.

1. Det er både utfordrende, krevende og litt skummelt å gå over fra regelstyring til målstyring.

Gjennom generasjoner er vi prester oppdradd -- nesten med hård hånd -- til å følge regler. Derfor er det naturlig at vi blir utrygge i møte med nye tjenesteordninger og ny måte å tenke på. Det må innrømmes at møtet med det nye i denne omgangen blir en spørrende tilnærming. Hvordan skal vi forstå dette og hint? Skal vi forstå det omtrent slik det var i de gamle reglene? Hvor stor frihet finnes i dette – eller hva krever det av meg for å være en tjenende leder? Går vi fra nå av inn i en evig krangel med de prester som vil operere 'uten grenser' eller helst være fri fra alle slags grensesettere? Skal vi foreta oss noe på tilnærmet frihånd i vårt eget bispedømme? Hvor mye forplikter det nye oss i prostefellesskap og hvor mye forplikter det biskopen i relasjon til oss som skal bistår dem i deres embetsutførelse?

På hvilken måte trer 'den nye prosten' fram ? Hvordan ser 'den nye prosten' ut? Skal tjenestordningen gjenspeile ham? Hvilke fullmakter og rettigheter har han? Hvilken myndighet har han? Hvor går grensen for prostens ledelse? Hva innebærer det at prosten leder prestetjenesten i prostiet? Er det en vid bestemmelse eller er den smal og teknisk? Hvordan skal vi forstå den? Hva med ansvaret for alle de andre kirkelige medarbeiderne? deres spiritualitet, utdanning, fagfellesskap, arbeidsvilkår etc? Hva med forholdet til de andre kirkelige organer: menighetsrådene, fellesrådene? Hvem representerer prostiet som enhet og helhet? Er ikke prosten leder av prostiet? Hvordan skal man forholde seg når prostiet fremstår som en rekke fellesrådsområder som ikke har noe annet koordinerende organ enn prosten ? er det nok? Prosten på arbeidsgiverlinjen er viktig. Vi trenger å lære adskillig hva det innebærer at prosten 'ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet.'

Det skaper noe forvirring når en må lese en del av forståelsen av sin prostetjeneste ut av tjenesteordningen for biskoper og en hoveddel ut fra tjenesteordningen for menighetsprester - enten den er i gammel eller ny drakt. Kanskje burde 'Ny tjenesteordning for proster' inneholdt en presisert definisjon av 'den nye prosten'. Gjerne med noen gode ord om forankringen i primærtjenesten med Ord og Sakrament, ordinasjonen og ansvaret som er forbundet med den. Dernes noe om relasjoner til kirken som sådan og til biskopen, de øvrige tjenestegruppene i kirken og til de kirkelige organer hvor beslutninger tas. Det rydder terrenget. Hvilke følger får den nye tjenesteordningen for biskopens tjenesteordning? Det er nødvendig med en tydelig forutsigbarhet i relasjonen prost/ biskop. Skal man bistå biskopen i dennes embetsutøvelse, trengs det viktige og vektige ord til veiledning. Et delegasjonsreglement ved siden av tjenesteordningen kunne være et betydelig steg på veien. Hva om det forelå noe omkring prostemøtene og deres betydning for relasjonene til biskop og bispedømme? Skal de være rådgivende? Skal de være utøvende verktøy for biskop/bispedømmeråd? Skal de være med på de strategiske veivalgene? Eller skal det være opp til den enkelte biskop, sammen med eller uavhengig av bispedømmets prostekollegium å finne sin egen vei?

2. Prestene kjenner seg usikre i møte med endringsforslagene. Noen er redde for merarbeid –

noen frykter at prostiet som tjenestedistrikt fratar dem en nødvendig grense. Det ser ut for at forslaget må presisere hva det innebærer at prostiet er tjenestedistrikt og hva det innebærer å være utnevnt/plassert i et sogn eller flere. Ikke alltid er det like lett å se at endringer er goder. Noen frykter at endringene vil frata dem muligheter for å få godtgjørelse for 'utensogets tjenester' – at en del ansvarsforhold blir utydelige.

- 3) Kirkerådet utarbeidet et notat i 1991 kalt Instruks for menighetsprester. Heftet oppleves som en god utfyllende lesning i forbindelse med Tjenesteordningen for menighetsprester. Den gir god veiledning. En ser ikke bort fra at det kan bli nødvendig med en tilsvarende veiledning for samtlige tjenesteordninger i fortsettelsen av de revisjoner som finner sted.

Med vennlig hilsen

Tormod Wasbø

Prost i Sandnes prosti

